

disse Obligationer skulde sælges til en nok saa ringe Pris, er det Statskassen alene, der lider Tabet, Husmandskreditforeningen faar lige meget, enten Statens Tab er større eller mindre. (Afbrydelse af *Berntsen*.) Naturligvis skal det ærede Medlem varetage Husmandskreditforeningernes Interesser, men i Modsætning til de to ærede Medlemmer, som staa Husmandskreditforeningerne nær, vil jeg have Ret til som Repræsentant for Statskassen at sige, at dens Interesser maaske alligevel ere fuldt saa store som Husmandskreditforeningernes, naar Talen er om, hvilken Rente der skal svares. Da det kan være vanskeligt for de to ærede Medlemmer baade at være Repræsentanter for Husmandskreditforeningernes og for Statskassens Interesser, maa vi andre have Lov at afbalancere det ved, at vi stille os mere bestemt paa Statskassens Standpunkt.

Indenrigsministeren (*Enevold Sørensen*): Dette Lovforslag henhører kun uegentlig under Indenrigsministeriet, idet Lovforslaget angaar Bemyndigelse for Ministeren til at stadfæste Tillæg til de to Foreningers Statutter. Selve Sagen, at Pengene skulle tilvejebringes paa denne Maade, vedtoges i Fjor paa en Lov, der hører under Landbrugsministeriet, og selve Ordningen hører under Finansministeriet. Jeg skal derfor heller ikke opholde mig ved, om denne Ordning er den heldigste eller billigere for Statskassen, end naar Statslaanefonden tilvejebragte hele Beløbet. Den Sag er en Gang ordnet og hører i hvert Fald ikke under Indenrigsministerens Ressort.

Der er spurgt, om jeg vilde have noget imod, at § 4 i første Linie forandres fra, at „Finansministeren bestemmer efter forud indhentet Erklæring fra Kreditforeningens Bestyrelse“, til „efter Overenskomst med Kreditforeningens Bestyrelse“. Nej, det kan jeg ikke have noget imod, men jeg kan ikke svare for Finansministeren, det maa være hans Sag at skønne over, til hvilken Rente de udstedte Obligationer skulle udstedes for at kunne afhændes saa heldigt som muligt for Statskassen, og jeg ser ikke, at de to Kreditforeninger og Finansministeren kunne komme til at faa modstridende Interesser; men deraf mener jeg atter følger, at der ikke kan komme nogen Vanskeligheder mellem disse to Parter, om Renten skal fastsættes efter indhentet Erklæring eller efter indgaaet Overenskomst.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt Renten skal betales paa forskel-

lige Steder, kan jeg oplyse, at den skal betales paa et og samme Sted, nemlig paa Amtstuen. De to Obligationer lyde begge paa, at Renten skal betales paa Amtstuen. Der kan ikke være Tvivl om, at Panterne ere sædvanligt Tilsyn undergivne, altsaa skulle tilses hvert 3die Aar af Laanbestyrelsen. Disse Panter maa sikkert staa ligesom Kreditforeningernes øvrige Panter.

Da ingen yderligere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Næste Møde holdes i Morgen Onsdag Kl. 1, og Dagsordenen er da:

1) Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende:

Forslag til Lov om Søfolks Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde i Søfartsvirksomhed.

2) Første Behandling af:

Forslag til Lov om Nedsættelse af Kon-sulatafgiften.

3) Første Behandling af:

Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 88 af 8. Maj 1894 om Anlæg og Drift af private Jernbaner (Lyngby—Vedbæk).

4) Første Behandling af:

Forslag til Lov om Kommissarier ved Jernbanerne.

5) Første Behandling af:

Forslag til Lønningslov for Vandbygningsvæsenet.

6) Første Behandling af:

Forslag til Lov om Oprettelse af to Fuldmægtigembeder under Skatte-departementet.

Mødet hævet Kl. 2.40.